

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΑΤΟ

Ίδιοκτήτης : Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ : ΔΡΟΜΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, άφ. 4, ΑΘΗΝΑ

Συντηρημένη χρονιάτικη : Δρ. 20.

Βρίσκεται στην Αθήνα σ' όλα τα κίосκια και στο βιβλιοπωλείο Βασιλείου (όδος Σταδίου 42)

ΠΑΡΑΓΡΑΦΑΚΙΑ

ΠΡΩΤΑ πρώτα τις εκλογές μας και ύστερα έχει ο Θεός. Σε περασμένα χρόνια, πού σε κάθε κρίσιμη περίπτωση ή Ελλάδα βρισκότανε άπροετοίμαστη, ο έλληνας λαός με τον τσουχτερό σαρκασμό πού του ξεφεύγει καποτε από τα βάθια της ψυχής του είχε πει τό άθάνατο κείνο :

«Στάσου βρέ Τούρκο νά τοιμαστούμε
νά δεις οι Έλληνες πώς πολεμούμε !. .»

Κάτι παρόμοιο, δέ γίνεται, θάκουσται και τώρα με τις κυφορούμενες εκλογές μας. Άς περιμένει μιά στιγμήλα ή Τουρκιά, άς διακοπούν οι διπλωματικές συνεννόησες, άς συναμολογηθεί άκόμα και προσωρινή άνακωχή στα διάφορα μέτωπα του πολέμου, έσο νά νοικοκυρευτούμε έμεις εδώ, έσο νά δούμε πόσους βουλευτές θά φέρει στην καινούρια Βουλή ο Βενιζέλος και πόσους ο Γούναρης, και ύστερα τά λέμε ένα χεράκι. Τι ; Έμεις θά ψηφίζουμε δώ και κείνοι θά πετσοκόβουνται ;

Στάσου, μπρέ κυρά Εβρώπη, νά ψηφίσουμε
νά ύστερα γιά ό,τι θέλεις θά μιλήσουμε.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ μπορεί νάχει άλλη ιδέα— δέν τό ξέρουμε. Οι ψημερίδες έμως πού την ύποστηρίζουν και κωκερεύονται πώς μεταδίνουν τις γνώμες της, αγωνίζονται : νά μάς κάνουνε νά πιστέψουμε πώς άλλη σκέψη κι άλλη φροντίδα δέν έχει ή Κυβέρνηση παρά τις εκλογές. Οι εκλογές, λένε, της κρατούνε τά χέρια δεμένα. Άς γίνουν λοιπόν κι αυτές γιά νά λυθούνε τά χέρια της και νά συχάσει τό μυαλό της. Δέ μάς βιάζει κανείς. Έχουμε καιρό και καιρό νά δούμε τί γίνεται και πέρ' από την αυλή μας.

ΑΝΤΙ διπλωματικές μεταβολές πού θάν τις καρτερούσε κανείς γι άπαραίτητες ύστερ' από μιά τέτια πολιτική μεταβολή, θάχουμε νομαρχικές μεταβολές, γιαντί αυτές κριθήκανε ως πιό βιαστικές κι άπαραίτητες.

Έτσι : ή πολιτική μεταβολή δείχνηται γιά έσωτερική

μόνο ανάγκη. Και σε ταυτο συμφωνούμε και μεις πέρα πέρα με την καινούρια Κυβέρνηση.

ΕΝΑΣ Ύπουργός της Βενιζελικής Κυβέρνησης, ο κ. Μιχαλακόπουλος, έγκαινιάσε καινούρια πολιτικά συνήθια με τή διάλεξή του την πολιτική πούκαμε στην Πάτρα. Θυμηθείτε τώρα και τό άθάνατο τηλεγράφημα πούστειλε ένας Ύπουργός της καινούριας Κυβέρνησης στον κ. Γάτο της Άμφισσας, και ύστερα άρνηθείτε πώς δέν μπήκαμε σ' έναν καινούριο δρόμο πολιτικό πού επιμένει νά μη τονέ βλέπει ο κ. Πάπ και τά συντρόφια του.

ΜΙΑ διαλεχτή Έλληνοπούλα, με μυαλό τετραγωνικό, με ψυχή γιομάτη ποίηση, με χαρακτήρα—ναί, με χαρακτήρα πού λείπει κι από πολλούς άντρες άκόμα,—ή Φλωρεντία Φουντουκλή, πέθανε στην Ίταλία. Όσοι τή γνωρίσανε,—έμεις λίγο μ' άρκετά γιά νά έχτιμήσουμε την πλατιά μόρφωσή της και τά πλούσια ψυχικά της χαρίσματα — λυπηθήκανε κατάκαρδα πού άκούσανε τό θάνατο της διαλεχτής Έλληνοπούλας, στην Ξενειτιά, μακριά από την πατρίδα της, πού τόσο την αγάπησε και τόσο καμάρωνε την προκοπή της.

Η Φουντουκλή είχε δημοσιέψει, σε περασμένα χρόνια, ένα δυό ποιήματά της στο «Νουμά». Είταν και δημοτικίστρα, δυστυχώς έμως δίχως νά λαβαίνει πολύ ένεργητικό μέρος στον άγώνα και νάν του δώσει ό,τι μπορούσε νάν του δώσει. Η αγάπη της στον άγώνα μας έσο βαθιά κι αν είτανε, άλλο τόσο στάθηκε και πλατωνική. Κρίμα.

ΓΙΑ τή «Διάλεξη-Συναυλία» πούδωσε προχθές, την Πέμπτη τό βράδι, στο Ώδειο Αθηνών ο Καλομοίρης, άξίζει νά γραφούνε πολλά, παραπολλά, στο «Νουμά» και τά καρτερούμε, με την έλπίδα και πώς θάν τάχουε, από κανένα συνεργάτη μας, ειδικό στα μουσικά. Κεφάλαια από τή διάλεξή του «Η τέχνη μου και οι πόθοι μου» δημοσιευτήκανε σε περασμένα χρόνια του «Νουμά», με ή τέχνη του και οι πόθοι του, οι πόθοι του γιά τή μουσική προκοπή της πατρίδας του και ή τέχνη του, ή εργασία του πάνου στο μεγάλο αυτό όνειρό του, άπαιτούνε βαθιά και πλατιά κριτική ανάλυση, πού ως τά τώρα δέν τοϋς έγινε άκόμα. Θαυμασμοί μόνο από τή μιά μεριά και χλευασμοί από την άλλη. Νά, τί ως τώρα άκουσε ο Καλομοίρης. Κριτική έμως καλοσυνειδητη καμιά. Και ιδού τί καρτερούμε και τί θά καρτεράει δίχως άλλο κι ο άκούραστος εργάτης.